

ето Партенонът е издигнат от „древните архитекти Иктин и Каликрат по времето на прочутия оратор и пълководец Перикъл – вожд на демократическата партия, възникнала в Атина уж още през V в. пр. н. е. и загинала заедно с вожда си от чумата през уж 429 г. пр. н. е. Виж, месецът не се знае.

Всъщност нищо не се знае за „антична“ Гърция до началото на XVII в. През 1607 г. например излиза географският Атлас на Г. Меркатор и Й. Хондиус. В него има карта на Гърция. На обратната ѝ страна е написано следното: „В миналото Атина е била средище на учени, създали книги по всички науки, които са се намирали в частните и обществените атински библиотеки. **НО СЕГА В ГЪРЦИЯ, КАКТО И В ДРУГИТЕ ВАРВАРСКИ СТРАНИ, НИКОЙ НЕ РАЗБИРА И НЕ ИЗУЧАВА СЛОВЕСНОСТТА И НАУКИТЕ. ТАМ ВЕЧЕ В НИКОЙ ГРАД НЯМА АКАДЕМИЯ. ГРЪЦКИЯТ НАРОД НЕ ПОМНИ ДРЕВНОСТТА СИ**“ (90), с. 71.

УЧЕНИ АРХЕОЛОЗИ ПОЧВАТ ДА ИЗСЛЕДВАТ АТИНА ЕДВА В СРЕДАТА НА XVII В. Тоест, след създаването на скалигеровата хронология. Атинската археология започва с трудовете на холандеца Жан де Мер [195], с. 366. Независимо от това „през 1835 г. един немски учен... твърди, че СЛЕД ЮСТИНИАН НА МЯСТОТО НА АТИНА ИМАЛО НЕОБИТАЕМА ПУСТИНЯ В ТЕЧЕНИЕ НА ЧЕТИРИ ВЕКА. АКО НАПРАВИМ СРАВНЕНИЕ С ИЗУЧАВАНЕТО НА РИМ, АРХЕОЛОГИЯТА ОТИВА В АТИНА С БЛИЗО ДВА ВЕКА ЗАКЪСНЕНИЕ“ (195), с. 364–366. „УПОРИТИЯТ ПРЕДРАЗСЪДЪК, ЧЕ АТИНА НЕ СЪЩЕСТВУВА, е отстранен чак след като западни учени виждат града с очите си. Заслугата принадлежи на френските йезуити и капуцини. Те първи стъпват в Атина през 1645 г.“ [195]] с. 366.

През втората половина на XVII в. френските монаси правят ПЪРВИТЕ (!) карти на града. **ЕДВА ТОГАВА ЗАПОЧВА ПОСТОЯННОТО, ПОВЕЧЕ ИЛИ ПО-МАЛКО НАУЧНО ИЗСЛЕДВАНЕ НА АТИНА.** Това се случва след като Скалигеровата хронология като цяло е създадена. Затова историците, почнали да възстановяват гръцката история, се опират на римската хронология, с което автоматично изопачават и гръцката история.